

ת"פ 1367/06 - מדינת ישראל נגד תאאר עבדאלבארי, מוחמד נאצראן, מוחמד דוויק

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנווב

ת"פ 14-06-1367 מדינת ישראל נ' עבדאלבארי ו את' |

בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

1. תאאר עבדאלבארי
2. מוחמד נאצראן
3. מוחמד דוויק

הנאשמים

ב"כ המואשימה: עו"ד דפנה אברמוביץ - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ב"כ הנאשמים: עו"ד מאزن איוב

הכרעת דין

האישום

1. בכתוב האישום שהוגש בתיק זה נגד הנאשמים, מייחסת להם המואשימה עבירה של שוד בנסיבות חמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. שלושת הנאשמים, אשר בתקופה הרלבנטית לעניינו עבדו בשוק מחנה יהודה, מואשמים בכך שביום 14.5.18 בסמוך לשעה 07:30, בהמשך לקשר שקו ביןיהם ובמסגרתו של קשר זה, שדדו את המטלון, שהיה כבן 86 במועד האירוע, בחנותות "רק בשמחות" אשר בבעלותו.

עמוד 1

.2. נאשמים 1 ו-2 עובדים מזה זמן בפרויקט סחורה לחניות בשוק מחנה יהודה. מעבידם הוא אדם בשם אהרון ابو צדקה. לטענת המאשימה, בבוקר היום הנטען - יום ראשון בשבוע - עבדו נאשמים 1 ו-2 בפרויקט סחורה בחנותו של מר משה חיים, הנמצאת בפינת הרחובות השקד ועץ-חימר. במהלך הדיון בתיק זה כונתה החנות בשם "החנות של מושיקו".

.3. לטענת המאשימה, בעת שנאשמים 1 ו-2 עסכו בפרויקט סחורה בחנות הנ"ל, שהה נאם 3 ברחוב מחנה יהודה בסמוך לחנותו של המתلون הנמצאת ברחוב זה. בית המשפט לא הוביל נתונים מדויקים באשר למרחק בין החנות בה עבדו נאשמים 1 ו-2 לבין החנות של המתلون, ואולם ההערכה היא שמדובר במרחק של כמה עשרות מטרים.

.4. לטענת המאשימה, בסמוך לשעה 07:07, בעת שהמתلون עשה את דרכו לחנותו על מנת להתחיל את יום עבודתו, הוא חלף על פני "החנות של מושיקו" בה שהו אותה עת נאשמים 1 ו-2 ופרקו סחורה. בכתב האישום נטען, כי "הנאשם 1 והנאשם 2 הבחינו במתلون צועד ברחוב השקד, ולאחר מספר דקות הלכו בעקבותיו". באותו עת, כך נכתב בכתב האישום, תוך תיאום פעולותיו עם נאשמים 1 ו-2, "הנאשם 3 כיוון משאית שעסיקה בפרויקט סחורה לנסוע אחוריית באמצעות כלשהי, זאת על מנת שתחנה באופן המשטר את הכניסה לחנות צליי הרחוב. לאחר שמייקם הנואם את המשאית לפני המיקום כאמור לעיל, פתח את הדלת השמאלית האחוריית של ארגז המטען של המשאית, באופן שיוצר מעין מתחם סגור בין החנות למשאית... מיד לאחר מכן, סמוך לשעה 07:30, הגיעו הנואם 1 והנאשם 2 למקום. המתلون בשלב זה פתח את החנות".

.5. על פי הנטען בכתב האישום, "תוך ניצול המתחם הסגור שייצר עבורם נאים 3, הנואם 1 והנאשם 2 דחפו את המתلون לעומק החנות וסגרו את דלתותיה אחריהם. הנואם 1 או הנואם 2 דחף את המתلون לרצפה ושב עליו, תוך שחסם את פיו ועיניו ואף אמר לו שם ידבר יירוג אותו. בה בעת, לקחו הנואם 1 והנאשם 2 מכיסו הימני של המתلون סכום מזומנים בין 4000 ל-10, וכן סכום מזומנים בין 200 ל-1 מהקופה וסכום מזומנים נוספת בסך 1000 ל-1 מתחת לקופה (סכום שהיה במטבעות). כמו כן, לקחו הנואם 1 והנאשם 2 - 10 פקטים של סיירות". בכתב האישום נטען, כי לאחר שנאשמים 1 ו-2 סיימו את מעשה השוד, הם נמלטו מהחנות כהשלל בידיהם. בכתב האישום נטען, כי כתוצאה מעשייהם של הנאים נגרם למתلون נזק נפשי.

.6. יש לציין, כי במהלך המשפט חל שינוי מסוים בטענת המאשימה באשר לנסיבות בהן נודע לנאים 1 ו-2 כי המתلون הגיע לחנות שלו ועל כן ניתן לבצע את השוד. כפי שעולה מהקטע שצוטט לעיל, המאשימה טענה בכתב האישום כי "הנאשם 1 והנאשם 2 הבחינו במתلون צועד ברחוב השקד, ולאחר מספר דקות הלכו בעקבותיו". בשונה מכך, במהלך הבדיקה בcourt שהמתلون הגיע לחנות, הוא כי לאחר שנאים 3, שהה כאמור ליד החנות של המתلون, הבחן בcourt שהמתلون הגיע לחנות, הוא הוא הולך לפינת הרחובות מחנה יהודה והשקד, וסימן לנאים בתנועת יד האומרת: "בוואו", ובعقبות כך הפסיקו נאים 1 ו-2 את עבודתם, והלכו לכיוון חנותו של המתلون. יש להוסיף, כי המאשימה אינה

שוללת את האפשרות כי הנאשם 3 הודיע לנאים 1 ו-2 על דבר הגעתו של המתלון לחנותו, גם באמצעות שיחת טלפון.

מהלך המשפט

7. הנאים אינם כופרים בכך שמעשה השוד המתואר בכתב האישום התרחש, ואולם הם טוענים כי הם אינם מבצעיו. לנוכח כפירתם של הנאים במיוחס להם, התקף נקבע להוכחות וראיות הצדדים נשמעו במהלך 5 ישיבות. מטעם המאשימה העידו שמנוה-עשר עדים ומטעם ההגנה העידו שלושת הנאים בלבד.

ראיות המאשימה

8. בעל חנות המכולת שנשדד הינו כאמור, אדם כבן 86. הוא עובד בשוק מחנה יהודה מזה שנים רבות. לדבריו, בשעות הבוקר של יום האירוע הוא הגיע לחנות המכולת שלו, ובஸמוך לאחר שפתח את החנות ונכנס לתוכה, נכנסו לחנות שני בחורים צעירים שהתנפלו עליו. אחד מהבחורים ריתק אותו לרצפת החנות וחיפש בכיסיו, והשני "ሚלא שקיות" בסחורה שהייתה בחנות, בעיקר קרטוניים של סיגריות. לדבריו המתלון, השניים לא חשבו מסכות ולא היו להם כפפות, ואולם אין הוא יכול לזהות אותם. הוא ציין, כי השניים דיברו ביניהם בשפה הערבית. לדבריו, לאחר שהשניים סיימו ללקחת את שרצו לocket, הם עזבו את החנות והסתלקו. הנאים, כאמור, אינם כופרים בהתרחשות האירוע, הגם שהם מצינים כי במהלך עדותם בבית המשפט טען המתלון כי סכום הכספי ושווי הרכוש שנשדד, גדול מזה לו הוא טعن בעט שמסר את גרסתו במשטרה.

9. הראייה העיקרית עליה מבקשת המאשימה לבסס את הרשות הנאים היא רצף סרטוני וידאו שצולמו על ידי מצלמות אבטחה המותקנות במקומות שונים בשוק. מהעדויות שהובאו עולה, כי בסמוך לאחר אירוע השוד הגיעו למקום שוטרים, ובهم השוטר איציק בן-לולו המתמחה באיסוף מידע מצלמות. השוטר בן-לולו סרק את סביבתו הקרובה של מקום אירוע השוד ואת סביבתו הרחוקה, בדק הין מותקנות מצלמות העשויה להיות לבנטית, צפה بما שצולם בנסיבות אלה במועדים הסמוכים ל\Event, ומתוך צפייה בסרטונים אלה הרכיב את "סיפור מעשה" העומד בסיסו כתוב האישום.

10. יש להבהיר, כי בחנות של המתלון לא הייתה מותקנת מצלמת אבטחה, לא בתוך החנות ולא מחוץ לה. מטעם זה אירוע השוד שהתרחש בתוך החנות לא צולם. מצלמות הוידאו שצולמו את הסרטונים שהוגשו כראייה הן מצלמות אבטחה שהותקנו על ידי בעלי עסקים אחרים ומצולמות שהותקנו על ידי העירייה. מדובר בצלמות קבועות אשר כל אחת מהן מצלמת גירה מסוימת. מכאן, שככל אחת מהצלמות תיעדה אף חלק קצר מ"סיפור המעשה" לו טוענת המאשימה. לטענת המאשימה, הצירוף

של כל הסתומים ייחדי מוסר את "סיפור המעשה" במלואו, וסיפור זה כולל, לטענת המאשימה, התחלת, אמצע וסוף. בסך הכל הוגש על ידי המאשימה עשרה סרטונים המתארים, לטענת המאשימה, את שירע באותו בוקר. במהלך שמיית הריאות הוצגו הסרטונים בפני עדים שונים ובפני הנאים, וכל אחד התבקש להתייחס אל אשר מופיע הסרטונים. גם במהלך שמיית הסיכומים הוצגו הסרטונים באופןם בבית המשפט.

השאלות שבמחלוקת

11. **טרם אביא את "סיפור המעשה" לו טענת המאשימה אומר, כי במקודם בירורו של תיק זה ובמקודם הכרעה בו, עומדות שלוש שאלות: השאלה האחת היא, האם יש לקבל את טענת המאשימה כי ניתן להרכיב מרצף הסרטונים "סיפור מעשה" המספר את סיפורו של השוד כמתואר בכתב האישום. השאלה השנייה מתיחסת לנאים 1 ו-2 בלבד והוא שאלה של זהויות. כפי שיובחר בהמשך, נאים אלה כופרים בכך שהדמויות המופיעות הסרטונים הן דמיותיהם. השאלה הנשאלת היא, אפוא, האם עליה בידיו המאשימה להוכיח כי הדמויות שלטענה הן דמיותיהם של נאים 1 ונאים 2, הן אכן דמיותיהם של נאים אלה. השאלה השלישית מתיחסת לנאים 3 בלבד. נאים זה מאשר כי הדמות אשר המאשימה טוענת שהיא דמותו, היא אכן דמותו. עיקר טענת נאים 3 היא, שיש לדוחות את טענת המאשימה כי מתוך המופיע הסרטונים ניתן ללמידה שהוא שותף למעשה השוד.**

הסרטונים

12. זהו "סיפור המעשה" אשר לטענת המאשימה עולה מהסרטונים:
על פי הטענה, שני סרטונים שצולמו במקביל זה לזה, במקומות שונים, על ידי מצלמות שונות, פותחים את סדרת הסרטונים. הסרטון האחד מצולמת חנות הירקות של מר משה חיים ("חנות של מושיקו"), בה לטענות המאשימה עסקו נאים 1 ונאים 2 בפריקת סחורה (דיסק 1). הסרטון השני מצולם קטע מרחוב מחנה יהודה בו נמצאת החנות של המתلون, אשר בסמוך לה שהה נאים 3 (דיסק 4(ב)).

13. לטענת המאשימה, בתחילת דיסק 1 ניתן לראות את נאים 1 כשהוא נמצא מחוץ לחנות של מר משה חיים ופרק סחורה על ידי העברת ארגזים ממשתה עליו הארגזים מונחים, לידיו של אדם נוסף אשר לטענת המאשימה עסוק באותו בוקר בפריקת סחורה ביחד עם נאים 1 ו-2. יצוין, כי אותו אדם לא נחקר במשטרת והוא לא זומן לעדות על ידי מי מהצדדים. מהעדויות עולה כי שמו "אבי סעד". מצפיה בדיסק 1 עולה, כי בשלב כלשהו ניתן להבחין במתلون כשהוא חולף על פני החנות של מר משה חיים, ועשה את דרכו ברחוב השקד לכיוון רחוב מחנה יהודה בו נמצאת החנות שלו.

במקביל, כר טענת המאשימה, ניתן לראות בדיסק 4(ב) את נאם 3 כשהוא שווה ברחוב מחנה יהודה בסמוך לחנות של המתلون. בשלב כלשהו ניתן להבחן במתلون המגיע מכיוון רחוב השקד, חוצה את רחוב מחנה יהודה ומתקרב לחנות שלו. לטענת המאשימה, גם שברגעים אלה ממש לא רואים את נאם 3 שכן הוא היה אחורי המשאית, ניתן לראות כי ברגע שמתلون הגיע לחנות שלו (ונצפה כר יש להניח על ידי הנאם), הילך נאם 3 לכיוון רחוב השקד ו"נעלם" מתחת לסככות המצויות במקום זה. בסמוך לאחר מכן חזר נאם 3 לרחוב מחנה יהודה והלך בחזרה לכיוון רחוב השקד (לטענת המאשימה, בשלב זה סימן נאם 3 לנאים 1 ו-2 "בוואו"). לאחר מכן חזר נאם 3 לאזור החנות של המתلون, שם עמדה משאית קירור שהביאהبشر. מצפה בדיסק ניתן לראות כי נאם 3 מכיוון את המשאית לאחר מכן, ולאחר מכן הוא פותח את הדלת האחורי של ארגז הקירור שלו. לטענת המאשימה, העמדת המשאית מול פתח חנותו של המתلون ופתחת הדלת נועדו ליצור "מתחם סגור" אשר יסתיר את החנות מפני העוברים והשבים, ויאפשר את ביצוע השוד על ידי נאים 1 ו-2 באין מפריע.

בדיסק 4(ב) לא ניתן לראות מה עשה נאם 3 בעת שעמד מתחת לסככות. לטענת המאשימה, את מעשיו של נאם 3 בשלב זה ניתן לראות בדיסק 3 (קمراה 6) ובדיסק 3 (קمراה 7), ומה שראויים בדיסקים הוא, כר לטענת המאשימה, שנאם 3 עמד בפתח רחוב השקד וסימן לנאים 1 ו-2 פעמיים בתנועת יד כמו שאומר להם: "בוואו".

לטענת המאשימה, את המשך האירוע ניתן לראות בדיסק 1. כזכור, בדיסק זה מצוי סרטון המתעד את "חנות של מושיקו". לטענת המאשימה, ניתן להבחן כי לפטע נאם 1 הפסיק לפרק את הסחרורה שבפריקתה הוא היה עסוק בתחילת הסרטון, חשב לראשו כובע מצחיה, והחל ללקת בהליכה מהירה ברחוב השקד, תוך שהוא לבש מעיל, לכיוון רחוב מחנה יהודה, מקום אליו הילך המתلون זמן קצר קודם לכן, ואשר בו נמצא, כזכור, החנות של המתلون. לטענת המאשימה, מספר שניות לאחר מכן ניתן להבחן בנאם 2 כשהוא יוצא מ"חנות של מושיקו", והוא בUFACTו של נאם 1. על פי הטענה, נאם 2 היה לבוש במעיל ובשני כובעים: אחד כובע מצחיה, והשני הכבוע של המעל (קפוצ'ון). לטענת המאשימה, שני הנאים לבשו מעילים וחבשו כובעים בכך להסתיר את זיהומם ולהקשות על זיהויים.

בדיסק 2 ובדיסק 4(א) מצויים סרטונים שצולמו על ידי מצלמות נוספות שモתקנות ברחוב השקד, ולטענת המאשימה ניתן לראות את נאם 1 ואת נאם 2 הולכים זה אחר זה ברחוב השקד לכיוון רחוב מחנה יהודה, במסלול בו הילך המתلون זמן קצר קודם לכן.

לטענת המאשימה, את המשכו של "סיפור המעשה" ניתן לראות בדיסק 4(ב). לטענת המאשימה, בדיסק זה ניתן לראות את נאם 1 ואת נאם 2 כשהם מגיעים מכיוון רחוב השקד, חוצים את רחוב מחנה יהודה, וממשיכים אחורי המשאית הקירור שעמדה בפתח החנות של המתلون.

לטענת המאשימה, בדיסק 5 ובדיסק 6 ניתן לראות את שני הנאים נכנסים לחנות של המתلون זהה

אחר זה. תחילת נאשם 1, אשר תוך כדי הליכה מכסה את פניו באמצעות המעיל שלבש קודם לכן, ואחריו נאשם 2.

.21 מה שהתרחש בתוך החנות אינו מתווד במצלמה שכן כפי שצינתי, בתוך החנות של המתלון לא הייתה מותקנת מצלמה. על אשר התרחש בתוך החנות אנו למדים מפיו של המתלון שஸר, כזכור, כי נכנסו לחנות שני אנשים, דוברי ערבית, אשר אחד מהם ריתק אותו לרცפה וחיפש בכיסיו, והשני "מילא שקיות" בסחורה שהיה בה החנות, בעיקר קרטונים של סיגריות. לדברי המתלון, השניים לא חשבו מסכום ולא היו להם כפפות, ולאחר שהשניים סיימו לחת את שרכו לקחת, הם עזבו את החנות והסתלקו.

.22 לטענת המאשימה, את מה שהתרחש לאחר שנאשמים 1 ו-2 סיימו לשוד את המתלון, ניתן לראות בדיסק 5 (ובדיסק 6. בדיסקים אלה ניתן לראות את נאשם 2 יוצא מהחנות של המתלון כשהוא מחזיק בידי שקיות ניילון בהן, לטענת המאשימה, מצוי שלל השוד. אחרי נאשם 2 יצא מהחנות נאשם 1, ולאחריו המתלון מביט Анаה ואנאה. לטענת המאשימה, נאשמים 1 ו-2 ברחו לכיוון רחוב השקמה.

.23 לטענת המאשימה, המשך "סיפור המעשה" מצוי בדיסק 7(ב) בו ניתן לראות את נאשם 2 (ה敖וז בשקיות ניילון), ולאחריו את נאשם 1, מתרכחים מרוחב מחנה יהודה כשהם הולכים ברחוב השקמה.

.24 לטענת המאשימה, "סיפור המעשה" מסתיים בדיסק 7(ג) בו צולם קטע מרוחב יפו, במקום הסמור לשוק מחנה יהודה. לטענת המאשימה, ניתן להבחין בדיסק זה בנאשם 2 חוצה את רחוב יפו ומסתלק מהמקום במהירות כשבידי השקיות, ואת נאשם 1 כשהוא פושט את מעילו וחזור לכיוון מרכז השוק.

האם הסרטונים יוצרים אכן מתעדים את "סיפור המעשה"?

.25 כאמור, המאשימה ליקטה מספר סרטונים והרכיבה מהם "סיפור מעשה". נחה דעתך - ולמעשה לא הייתה על כך מחלוקת של ממש - כי ה"פאזל" אותו הרכיבה המאשימה אכן מתאר עלילה אחת מתמשכת, וכי הסרטונים מתארים את מהלך של הדמיות המופיעות בו מתחילה של האירוע, בעט פריקת הסחורה ב"חנות של מושיקו", ועד לסופה של האירוע, עת דומות אחת חצתה את רחוב יפו והסתלקה מהמקום, ודומות שנייה עשתה את דרכה בחזרה לכיוון מרכז השוק.

.26 יש לציין, כי אין אידיות בין השעונים הפנימיים של כל אחת מצלמות האבטחה ולכן אין בסיס זמן אחד משותף לכל המצלמות. עוד יש לציין, כי שילוב כל הסרטונים לא יוצר "קשר עין רצוף" עם הדמיות לכל אורכו של סיפור המעשה, ולכן יש פרקי זמן קצרים בהם לא רואים את הדמיות. עם זאת, ניתן להגיע למסקנה ברורה כי מדובר בסיפור מעשה אחד, מתוך התבוננות בדמיות שמופיעות בסרטונים, בפרט לבושים, במבנה גופם, ובכיוון תנועתם. כל אלה יוצרים רצף מתמשך ממנו עולה, כי שתי הדמיות שפגשנו

בראשית האירוע באזור "הchnerות של מושיקו", הן הדמויות שהלכו לחנות המטלון, נכנסו לתוכה, יצאו ממנה, ולאחר מכן הסתלקו מהמקום.

.27 השאלה הנשאלת עתה היא, האם הדמות שהמאשימה טוענת כי היא נאשם 1 היא אכן נאשם 1, והאם הדמות שהמאשימה טוענת כי היא נאשם 2, היא אכן נאשם 2. לשאלות אלה ATIICHIS להלן בנפרד. תחיליה אדון בעניינו של נאשם 1, ולאחר מכן אדון בעניינו של נאשם 2.

נאשם 1

.28 מהודיעתו של מר משה חיים במשטרת (ת/24) עולה, כי בבוקר יומם האירוע הוא הגיע לחנות שלו בסביבות השעה 06:00. מר חיים פתח את החנות וקיבל סחורה שהגיעה באמצעות מלגזה. לדבריו, בסביבות השעה 06:45 הגיע נאשם 2 (אותו הוא מכיר בשם "אבי עלי"), שהינו עובד של אדם בשם ابو צדקה, וזאת על מנת לפרק סחורה. מר חיים מסר בהודיעתו במשטרת, כי נאשם 2 המתין לעובדים נוספים שהוא אמורים לעבוד אותו בפרקית הסחורה, ובינתייםأكل ארוחת בוקר. מאוחר יותר הגיעו שני עובדים נוספים של ابو צדקה, אחד מהם הוא נאשם 1 (אותו היעד מכיר בשם סה'ר או טאהיר או ג'زاוי). לאחר שני העובדים נוספים הגיעו, החלו השלושה לפרק את הסחורה. במהלך חקירתם במשטרת הוצג בפניו מר חיים דיסק 1. מר חיים מסר במשטרת בביטחון כי האנשים המופיעים בו הם נאשם 1 ונאשם 2.

.29 בעת שהתייצב על דוכן העדים הביע מר חיים מורת רוח מכך שהוא זומן להעיד. המאשימה התרשמה, כי מר חיים לא שUSH לשתק עמה פעולה וכן הוא לא חזר על מלאה הגרסה שמסר במשטרת. מטעם זה היא בקשה כי הודיעתו של היעד במשטרת תתקבל כראיה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות, וכי בית המשפט יעדיף אותה על פני עדותם בבית המשפט.

.30 אכן, ניתן היה להתרשם כי מר חיים חש תהוצה מסוימת של אי נוחות מכך שהוא נדרש למסור עדות המפלילה את הנאשמים. מראיות עולה שגם במשטרת הוא לא שUSH למסור גרסה, ואחד הביטויים לכך הוא שהיעד סירב לחתום על הודיעתו (ר' עדות השוטר משה (וידאל) לוטן). עם זאת, בסיכון של דבר היעד מסר במשטרת גרסה מלאה ומפורטת, ובבית המשפט הוא מסר עדות שהייתה קרובה לממה שמסר בהודיעתו במשטרת, גם שהדברים בעדות לא נמסרו במלואם. בשל הפער המסתויים הקשים בין הודיעתו במשטרת לבין עדותם בבית המשפט אני נעתר לבקשת המאשימה ומתקבל כראיה את ההודעה שמסר במשטרת. בעדותם בבית המשפט יש חזרה על דברים שמסר במשטרת, והוא משלימה אותם.

.31 חשיבות גרסתו של מר חיים היא כפולה: ראשית, היעד מסר כי בבוקר האירוע נאשם 1 ונאשם 2 עבדו בפרקית סחורה בחנותם שלו. עובדה זו סותרת את טענת נאשם 1 כי בשעה הרלבנטית הוא עדין לא

הגיע לשוק. עדותו של מר חיים קושرت את נאשם 1 (וכך גם את נאשם 2) ל"חנות של מושיקו" ממש מתייחס "סיפור המעשה" המתועד בсрطונים. החשיבות השנייה הטמונה בעדותו של מר חיים היא בכך, שהעדים משמשים עד זיהוי. מעודתו עולה, כי הוא מכיר היטב את נאשמים 1 ו-2, ובמהלך עדותו בבית המשפט, כמו גם בעת שמסר את הودעתו במשפטה, הוא זיהה את שני הנאשמים כמי שמצולים בדיסק 1. את נאשם 1, שפניו היו גליות, הוא זיהה בביטחון רב.

.32. במסגרת פרשת התביעה זמנה המאשימה לעדות שני עדי זיהוי נוספים: האחד הוא מר עיטה עבדל חאפו העוזב במחלקת התרבות של עיריית ירושלים ומוצב דרך קבוע בשוק. בבוקר היום עבד העד בסמוך לחנות של מר משה חיים, ונitin לראות אותו מצולם בדיסק 1. העד עבד חאפו זיהה את נאשם 1 בצורה ברורה למדיcadmusשהמאשימה טוענת ביחס לדיסק 1 שהזogg לו, שהוא נאשם 1.

.33. עד הזיהוי השלישי הוא רס"מ אלעזר מבורך, המשמש כמפקד נקודות המשטרה בשוק מחנה יהודה. העד מכיר את אנשי השוק, ובهم את הנאשמים. במהלך עדותו הוצגו בפניו העד מספר סרטונים (דיסק 1; דיסק 3 (קמרה 6); דיסק 3 (קמרה 7)); והוא זיהה בהם את נאשם 1 כדמות שהמאשימה טוענת כי היא נאשם 1. לדבריו העד, הוא זיהה את נאשם 1 בסרטונים בוודאות.

.34. עדותו של רס"מ אלעזר מבורך ביחס לנאשם 1 רלבנטית בהיבט נוסף. לדבריו, לאחר מעצרו של נאשם 1 הוא פגש אותו בבית המעצר ובשיחה שהתקיימה בין השניים אמר לו נאשם 1, שאם הוא ישוחרר עד ליום שישי ואם המטלון יבטל את תלונתו, הוא יהיה מוכן לפצצת את המטלון. לדבריו העד, הוא שאל את נאשם 1 אם יסכים שהעדים יהוה נוכחה במעמד מתן הפיצוץ ונאשם 1 השיב על כך בחוב. נאשם 1 מכחיש את תוכן השיחה הנטענת. לדבריו, הוא אמר לרס"מ מבורך כי הוא יתן כסף למטלון אך לא יגנוב ממנו. בעניין זה אני מקבל את העד מבורך, בהן ניתן לראות "ראשית הודה" מטעמו של נאשם 1.

.35. לטענת המאשימה, בעת שנאשמים 1 ו-3 היו עצורים, ועוד לפני נאשם 2 נעצר (בשל נסיבות שיפורטו בהמשך), ביצעה המשטרה תרגיל חקירה במהלך נאשמים 1 ו-3 הושארו ביחד במקום בו הותקן מכשיר האזנה. לדבריו השוטר האדי חייאן, במהלך שהותם של שני הנאשמים ביחד נשמע אחד מהשניים מתקשר בטלפון ואומר לבן שיחו: "הלו אבו עלי" אנחנו נעצרים תביא סיגריות מרלבورو אדום, כן נעצרים תביא סיגריות". לטענת המאשימה, "אבו עלי" אלו התקשרו השניים הוא נאשם 2, והסיגריות שהוא התבקש להביא הן הסיגריות שנגנוו במהלך השוד.

.36. ב"כ הנאשמים, שהינו דובר השפה הערבית, מסר במהלך המשפט כי הוא האזין לקלטה בה מצויה השיחה הנטענת, ואולם הוא לא שמע את שהוטר חייאן טוען כי שמע. במצב דברים זה יש קושי לתת משקל לדרישה הנטענת. מעבר לכך, אפילו הימי קיבל את טענת השוטר חייאן כי אלה הדברים שנשמעו במהלך השיחה והוקלטו, המשקל המרשיע שניין היה לתת להם הוא קל מאד, אם בכלל. הדעת נותנת, שיש אנשים נוספים אשר שמותיהם "אבו עלי", וקשה לקבוע שהסיגריות שהנאשמים

ביקשו han דוקא אלה שנגנו במהלך השוד.

.37 כאמור, נאשן 1 מכחיש כי בשעה הרלבנטית הוא שפה באזורי השוק. לדבריו, במצבו שבת הוא עבד במועדון "הצעצוע" והוא סיים את עבודתו שם בסביבות השעה 00:05. לדבריו, הוא הגיע לבתו בסביבות השעה 00:06-06:30, ולאחר שהתארגן הוא נסע לעבוד בשוק מחנה יהודה, לשם הגיעו בסביבות השעה 08:00, הינו לאחר אירוע השוד. כפי שנאמר בראשית הדברים, נאשן 1 מכחיש כי הוא האדם המופיע באיזה מבין הסרטונים שהוזגו על ידי המשטרה.

.38 כפי שצווין, פרט לכך שהנאשנים העידו להגנתם, הם לא זימנו לעדות איש על מנת שייתמוך בגרסתם. כך, נאשן 1 לא זימן לעדות את מעסיקו במועדון "הצעצוע" על מנת שייאמרו מתי, אם בכלל, הנאשנים סיים לעבוד במועדון זה; נאשן 1 לא זימן לעדות איש מבני משפחתו על מנת שייאמרו מתי עזב את הבית; הוא לא זימן לעדות את מעסיקו, מר ابو צדקה, על מנת שייאמר מתי הנאשם הגיע לעבודה באותו יום ומה היה "סידור העבודה" שלו באותו בוקר; והוא גם לא זימן לעדות את העובד השלישי שעסוק בפרויקט שחורה, "אבי סעד", על מנת שייעיד על קורותיו אותו בוקר. כל אלה, ביחד עם הראיות שהובאו מטעם המאשימה, מביאים למסקנה שלא ניתן לחתם אמון בגרסת הנאשנים.

.39 יש, אפוא, לסכם ולומר, כי עליה בידי המאשימה להוכיח את שהוא מייחסת לנאשן 1 במידה הוגדרות הנדרשת בפליליים; הרשותו של נאשן זה מtabסת על גרסה מר משה חיים ולפיה הנאשם עבד באותו בוקר בחנות שלו בפרויקט שחורה; על עדות שלושה עדים מזהים שזיהו את דמותו של נאשן 1 הסרטוניים במידה רבה מאד של בטחון; על "ראשית ההודיה" המצודה בעדותו של רס"מ מבורך בדבר תוכן השיחה שהשניים ניהלו; על עדות המתلون שמסר כי שני האנשים ששדרדו אותו דברו בשפה הערבית; ועל כך שנאשן 1 לא זימן לעדות עדים שנייה להזמין לעדות כדי להוכיח את חפותו הנטענת. לנוכח כל האמור, אני מחייבת להרשייע את נאשן 1 בעבירה המייחסת לו.

נאשן 2

.40 הודיעתו של העד משה חיים במשטרת ועדותו בבית המשפט לרלבנטיים לגבי נאשן 2 באותו אופן בו הם לרלבנטיים לגבי נאשן 1. כזכור, מר חיים מסר כי נאשן 2 הגיע לבוקר האירוע לחנות שלו כדי לפרק שחורה. לדבריו, נאשן 2 הגיע בסביבות השעה 06:45, ובעת שהמתין לשני העובדים הנוספים, הוא אכל ארוחת בוקר. לאחר שני העובדים הגיעו (ובهم נאשן 1), החלו השלושה לעסוק בפרויקט שחורה. יש לציין, כי בניגוד לנאשן 1, נאשן 2 אינו שולל את העובדה שבבוקר האירוע הוא עסוק בפרויקט שחורה בחנות של מר חיים.

.41 פרט לכך שהעד משה חיים מסר שנאשם 2 (ונאשם 1) עבד בחנותות שלו בבודק האירוע, העד משמש עד זהה גם ביחס לנאשם 2, אותו הוא מכיר היטב. עם זאת, לנוכח העובדה שההמודות שהמאשימה טוענת כי היא דמותו של נאשם 2 הסתירה את פניה בשני כובעים, זההויה של דמות זו נעשה ברמה פחותה של בטחון בהשוואה לרמת הזיהוי שנעשתה ביחס לנאשם 1. דומה, כי הזיהוי של נאשם 2 נעשה על ידי העד בהסתמך על מבנה גופו של נאשם 2 - שהוא אדם בעל מבנה גוף מלא - ומכך שההמודות הנטענת יוצאה מאזור החנותות של העד, בה כצורך עבד נאשם 2 באותו בוקר.

.42 גם שני עדי הזיהוי הנוספים אוטם זימנה המאשימה לעדות, מר עיטה عبدال חאפו ורס"מ אלעזר מבורך, רלבניטיים לעניינו של נאשם 2. שני העדים מכירים גם את הנאשם הזה, ובעודויויהם מסרו כי הם מזיהים אותו כדמות שהמאשימה טוענת כי היא דמותו של נאשם 2. עם זאת, כיוון שדמות זו הסתירה את פניה בכובעים, רמת הזיהוי של העדים ביחס אליה פחותה מזו של נאשם 1, והזיהוי נעשה בעיקר על פי מבנה הגוף ולא על פי תווי הפנים. לדברי רס"מ מבורך, ההיכרות שלו עם נאשם 2 פחותה מהיכרותו את נאשם 1.

.43 עדותו של העד רס"מ אלעזר מבורך ביחס לנאשם 2 רלבנטית בהיבט נוסף. לדבריו, לאחר אירוע השוד הוא התקשר לנאשם 2 ובקש ממנו להגיע לחקירה. רס"מ מבורך מסר, כי נאשם 2 אמר לו כי הוא ייעש לאחר כשעה, ואולם הוא לא הגיע כלל. נאשם 2 מכחיש את דבריו של העד, ואולם בענין זה אני מקבל את עדות העד בדבר קיומה של השיחה ותוכנה.

.44 מהראיות עולה, כי לאחר אירוע השוד נאשם 2 "נעלם". מאז אותו יום הוא לא הגיע לעבודה בשוק ובכמוך, הוא לא התיצב במשטרת מרנות שהוזמן. מטעם זה נאשם 2 הוכרז על ידי המשטרה כדושן לחקירה. ביום 6.6.14, היינו למועדו משבועיים לאחר אירוע השוד ולאחר שכבר הוגש כתב אישום נגד נאשמים 1 ו-3 (1.6.14), נעצר נאשם 2 בביקורת שגרתית. בעת שנעצר, היה מצוי בשרותו אישור מחלקה המתמחה לימי 19.5.14-23.5.14, אשר הופק ביום 22.5.14.

.45 כאמור, נאשם 2 לא שלל את האפשרות שבבודק אירוע השוד (יום 18.5.14) הוא עבד ב"חנות של מושיקו". עם זאת, הוא הכחיש כל מעורבות בשוד וטען כי הדרגות המופיעות בסרטונים אינה דמותו. נאשם 2 מסר כי הסיבה לכך שהוא לא הגיע לשוק מאז היום בו אירע השוד ועד למועד בו נתפס על ידי המשטרה, היא כאבי גב מהם הוא סבל.

.46 אני סבור, כי "העלמות" של נאשם 2 מהשוק החל מהיום שלאחר אירוע השוד מעידה על תחשות אשמה שהייתה קיימת אצלו ועל רצונו להימלט מחקירת משטרת והעמדה לדין. זאת ועוד, העובדה שנאשם 2 מצא לנכון "להציג" בטעודה רפואי ועובדת שהוא החזיק את התעודה עמו למרות שהמודדים אליויהם היא מתיחסת חלפו זה מכבר, יכולות להציג על כך שהנאשם 2 צפה את האפשרות שהוא ייתפס, והוא הcin לעצמו מסמך אשר יסביר את סיבת היעלמותו מהשוק. נאשם 2 טען, כי הוא נזקק לטעודה רפואי כדי להציג אותה בפני מעבידו, ابو צדקה, ואולם הוא לא זמין את מר ابو צדקה

לעדות, והוא לא שכנע כי במקום העבודה בו הוא עבד דורש המעביר תעודת רפואי ואין הוא מסתפק בדברי העובד כי הוא נעדר מהעבודה מטעמי בריאות.

.47. כפי שצווין, בשונה מנאשם 1, נאשם 2 לא שלל את האפשרות שהוא עבד ב"חנות של מושיקו" בبوكרו של אותו יום. על רקע דברים אלה ניתן היה לצפות לכך שנאשם 2 יזמן לעדות את העובד השלישי, "אבי סعيد", על מנת שייעיד כי נאשם 2 שהה בחנות במועדים הרלבנטיים ולא עזב אותה. אלא שהנאשם לא ימן אותו לעדות, דבר הפועל לחובתו.

.48. יש, אפוא, לסכם ולומר, כי עליה בידי המאשימה להוכיח את שהיא מייחסת לנאשם 2 במידה הוגדרות הנדרשת בפליליים; הרשותו של נאשם זה מתבססת על גרסה מר渺 משה חיים ולפיה הנאשם עבד באותו בוקר בחנות שלו בפרקת שחורה, ועל דבריו הנאשם עצמו שלא כלל עובדה זו.זיכרון, "חנות של מושיקו" היא החוליה הראשונה ב"ספר המעשה" לו טענתה המאשימה, וממנה או מסביבתה יצאו שני האנשים שביצעו את מעשה השוד. יש להבהיר, כי נאשם 2 לא נראה בדיסק 1 כשהוא פורק שחורה. מי שנצפה פורק שחורה הוא נאשם 1 שהעביר את הארגדים לעובד הנוסף (כנראה "אבי סعيد"). בשלב זה נאשם 2 לא נראה בדיסק, וסביר להניח כי הוא היה בתוך החנות. מה שנראה בדיסק הוא, שבסתור לאחר שנאשם 1 הפסיק את מלאכת פריקת השחורה והלך לכיוון החנות של המתлонן, יצאה בעקבותיו הדמות הנוספת מהחנות עצמה או מסביבתה הקרובה. מעדות מר חיים ומדברי נאשם 2 עצמו עולה, כי נאשם 2 היה בחנות או בסביבתה במועד בו יצאה הדמות שהלכה בעקבות נאשם 1 ושםיה פעמייה לחנותו של המתلون וביצעה את השוד. נאשם 2 או איש מהעדים האחרים לא הביא הסבר של ממש מי אם לא נאשם 2 היא הדמות אותה רואים בסרטונים;

.49. גם בעניינו של נאשם 2 קיימים שלושה עדים מזהים. ואולם, לנוכח העובדה שהדמות הנטענת כי היא דמותו של נאשם 2 הסתרה את פניה בכובעים, היזהוי שלה נעשה ברמת וודאות נמוכה יותר, והוא הסתר על מבנה גוף ולא על תוכי פנים; ראייה נוספת הפועלת לחובתו של נאשם 2 היא דבר היעלמותו מהשוק ביום שלמחרת האירוע והצטיידותו בתעודה רפואי, כמפורט לעיל. בנוסף, קיימת עדות המתلون שמסר כי שני האנשים שัดדו אותו דברו בשפה הערבית; ללא יש להוסיף את העובדה, שנאשם 2 לא זמין לעדות עדים שניית היה לצפות כי יזמן לעדות כדי להוכיח את חפותו הנטענת. לנוכח כל אלה, אני מחייב להרשיע את נאשם 2 בעבירה המייחסת לו.

נאשם 3

.50. ביחס לנאשם 3 אין שאלה של זיהוי. נאשם 3 עובד בשוק מחנה יהודה כפורק שחורה ואוסף קרטוניים, והוא מזהה את עצמו בסרטונים. נאשם 3 מאשר כי הוא נכון בסמור לחנות של המתلون במועדים הרלבנטיים, ואולם הוא מכחיש כל קשר לאירוע השוד. לדבריו, בסמור לאחר השוד הוא סייע למתalonן בכך שהגיש לו מים. השאלה העיקרית הנשאלת בעניינו של נאשם זה היא, האם ניתן ללמידה מהסרטונים

ci נאשם 3 היה מעורב ביצוע השוד.

.51 המאשימה טוענת, כי ניתן ללמידה מהסרטונים כי נאשם 3 שהוא בסמוך לחנות של המתלוון במועדים הרלבנטיים; כי בסמוך לאחר הגעת המתלוון לחנות שלו פנה נאשם 3 לכיוון רחוב השקד וסימן לנאים 1 ו-2 "באו"; וכי לאחר מכן נאשם 3 הכוין את משאית הבשר לאחרר ופתח את דלת ארמאן הקירור שלה על מנת ליצור "מתחם סגור" שיאפשר לנאים 1 ו-2 לבצע את השוד בגין מפריע.

.52 לטענת המאשימה, לחובתו של נאשם 3 קיימות ראיות מפלילות נוספות: הראה האחת היא, עדותו של רס"מ מבורך על אודוטה שיחת התקינה בין נאשם 3 לאחר שהאחרון נעצר. לדברי רס"מ מבורך, הוא שאל את נאשם 3 מי ביקש ממנו ל特派, ונאשם 3 אמר לו בתשובה, שגם אם הוא י策ר לשפט במאסר שניים, הוא לא ילשין. המאשימה רואה בכך "ראשת הויה". ראה נוספת לה טוענת המאשימה היא, קיומן של שיחות טלפון בין נאשם 2 לבון נאשם 3 בבוקר האירוע, לאחר ביצוע השוד.

.53 אכן, חומר הראיות הקיים כלפי נאשם 3 מחייב יותר. במיוחד חשודה העובדה שנאים 3 נראה מסמן בתנועת יד כמו שאומר "באו", מבלתי שהנאים 3 נתן לתנועת יד זו הסבר משכנע. העובדה שנאים 1 הפסיק את מלאכת פריקת הסחורה והחל ללקת לכיוון חנותו של המתלוון, ולאחריו נאשם 2, בסמוך לאחר תנועת יד, תומכת בצורה משמעותית בעמדתה של המאשימה.

.54 ואולם, בסופו של יומם נותר בלבדו של בית המשפט ספק קל בשאלת אשמו של נאשם 3. ספק קל, ואולם עדין ספק ממנו רשיי הנאים להונאות. ציינתי כי הראה החשודה ביותר הקיימת נגד נאים זהה היא אותה תנועת יד המסמנת "באו". ואולם בעניין זה יש להבהיר, שלא קיים סrotein אחד בו ניתן לראות בו זמנה את נאשם 3 מסמן בידו, ואת נאשם 1 ולאחריו נאשם 2 נענים לקריאתנו. המאשימה מבקשת ללמידה את הדבר משילוב של מספר סרטונים. אלא, שבהעדיף סrotein אחד בו ניתן לראות בו זמנה את האינטראקציה הנטענת בין נאים 3 לבין שני הנאים האחרים, התמונה המתבקשת אינה מלאה ומוסלמת כנדרש.

.55 אפשר שביטוי לכך ניתן למצוא בעובדה שאיתה תנועת יד נטענת לא נזכרת בכתב האישום. כדי שעדתי על כך בפתח הדברים, המאשימה טענה בכתב האישום כי "הנאשם 1 והנאשם 2 הבחינו במתלוון צועד ברחוב השקד, ולאחר מספר דקומות הרכינו בעקבותינו". מצפיה בדיסק 1 עולה, כי המתלוון חלף על פני "חנות של מושיקו", בסמוך למקום בו עסוק נאשם 1 בפריקת סחורה, מבלתי שהדבר עורר תגובה כלשהי אצל נאים 1 ו-2. מכאן, שגרסת כתב האישום בנקודה זו לא הוכחה.

.54 במהלך שמיית הראיות ובסיומים נטען על ידי המאשימה, כי לאחר שנאים 3 הבחן בכך שהמתלוון הגיע לחנות שלו, הוא הלא לפתח הרחוב בו עבדו נאים 1 ו-2 וסימן להם בתנועת יד האומרת: "באו". אין לכך כי גרסה זו מתקבלת מכך על הדעת, ואולם כאמור, בסופו של יומם, גם בשילוב

הריאות המפלילות הנוספות להן טענת המאשימה, נותר בלבו של בית המשפט ספק קל, ממנו זכאי הנאשם להנות. מטעם זה, החלטתי לזכות אותו מהעבירה המיוחסת לו.

סוף דבר

56. מהטעים אותם פירטתי החלטתי לזכות את נאשם 3 מחמת הספק, ולהרשות את נאים 1 ו-2 בעבירה המיוחסת להם.

ניתנה היום, ט' סיון תשע"ו, 15 יוני 2016, במעמד הצדדים.